

ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1979

Αριθμός Φύλλου 21

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΙΤΩΝ
ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 10, Τ.Τ. 111, ΤΗΛΕΦ. 3248941 — ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: ΓΙΑΝ. Δ. ΠΑΥΖΑΝΟΣ

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΟΙΝΟΥ

Κρασιά προελεύσεως μαύρα - Μπατίκι Μεσενικόλα Του Γιάννη Δ. Παϊζάνου

Ανεβαίνοντας προς την Νέα Κηφισιά, λίγο πριν από την εκκλιση της Λυκάβρουσης μία μεγάλη έκταση άριστερά με περιποιημένα όπως πρέπει αμπέλια μας πληροφορεί πως φθάσαμε στο Ίνστιτούτο Οίνου του Υπουργείου Γεωργίας.

Μαζί με τον Πρόεδρό μας, γιατρό κ. Κατσάκο, με δέος βρασκελίσαμε την μεγάλη πόρτα της μάνδρας, μετά από το τηλεφώνημα του Γραμματέως κ. Π. Ποδηματά.

Προθυμάτα ένας υπάλληλος μας οδήγησε στο δάσος, σ' ένα διάφορο κλασικό σπίτι με κεραμίδια, που μοιάζει με παλιό αρχοντικό, όταν του είπαμε πως θέλαμε να δούμε την κ. Κουράκου, το «σκληρό κορύδι», κατά τον Παναγιώτη.

Μόλις ειδοποιήθηκε, η Κωράκου, μας δέχτηκε τόσο εγκάρδια, που άμεσως τό δέος μας, μετατράπηκε σε αγαλλίαση άκούγοντας την να «... μιλάει για τα ΜΑΥΡΑ ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΑ» και ΜΠΑΤΙΚΙ λές και ήταν Μεσενικολίτσα κατατοπισμένη ως την τελευταία λεπτομέρεια.

Μεθοδική, ενημερωμένη διεθνώς για τα κρασιά και τα προβλήματά τους, δείχνει γυναίκα με άβαστη δραστηριότητα, της οποίας η γνώμη, έχει βαρύτητα.

«Σκληρό κορύδι», ναι μά υπεύθυνη δημόσια υπάλληλος από αυτές που τιμούν την Δημόσια Δοίκηση. Δύο ώρες κράτησε η συβουλή.

Μας άκουσε με υπομονή και δεν άφησε το παραμικρό σκοτεινό σημείο. Από την όλη συζήτηση με την κ. Κουράκου διαπιστώσαμε πως από την πείρα της σαν Διευτήτρια του Ίνστιτούτου Οίνου, γνώστης των εργασιών του Ίνστιτούτου και των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν τα Έλληνικά κρασιά, έχοντας υπ' όψιν και τις καλλιεργούμενες ποικιλίες των σταφυλλιών μας, θα υποστηρίξει το αίτημά μας στην αρμόδια επιτροπή, με την έλπιδα σε 3—4 χρόνια να έχουμε, 1) την απόφαση εντάξεως της περιοχής στα προγράμματα προετοιμασίας της αμπελοαγωγικής Ζώνης, 2) τό Άμπελοαγωγικό Κτηματολόγιο, 3) τον εδαφολογικό χάρτη, 4) την λεπτο

μερή εκτίμηση της περιοχής από Γεωπόνους κλπ., με τελική κατάληξη τα κρασιά μας να πάρουν την ονομασία προελεύσεως Σαν προσφορά μας προς τα 3 χωριά, σ'ας μεταφέρουμε τις συμβουλές της κ. ΚΟΥΡΑΚΟΥ πρώτης τούσ παραγωγούς και ως τα θάλουν καλά στο μυαλό τους τόσο οι υπεύθυνοι Κοινοτάξεις και Πρόεδροι Γεωργ. Συνεταιρισμών, όσο και οι χωριανοί μας αν θέλουν να βγαύν από τον σημερινό μαρσάμο, που είναι οι πιο κάτω:

- 1) Όταν τ' αμπέλια γεράσουν (40 χρόνια) είναι ανάγκη να γίνει αναμπέλωση άμεσως.
- 2) Τα καινούργια αμπέλια θα πρέπει να φυτευτούν από άκρη σε άκρη με κλίματα. ΜΑΥΡΑ ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΑ, μόνο, ή μόνο ΜΠΑΤΙΚΙ.
- 3) Τό φύτεμα να γίνει με την συμβουλή των Γεωπόνων της Καρδίτσας.
- 4) Επιτραπέζια, μοσχάτα — κέσινα κλπ., να φυτευτούν σε ξεχωριστό αμπέλι, αν θέλουν για τό σπίτι ή την αγορά.
- 5) Νά είναι ξεριικά και όχι ποτιστικά, έστω και στάγδην, γιατί έτσι θα πετύχουν ποιότητα.
- 6) Περιοχές με μεγάλη υγρασία (κοντά σε λίμνη ή νερά) θά ξεριεθούν της ονομασίας προ

ελεύσεως.
0) Λίγο νερό, αν δεν βρέξει πριν από την ώριμανση, θα τό αντιμετωπίσουν με τις οδηγίες των Γεωπόνων της Καρδίτσας και 8) Όχι μεγάλη στρεμματική απόδοση, σε βάρος της ποιότητας, άρα άποφυγή πατίσματος και άλόγιστη χρήση λιπασμάτων και κυρίως άζωτούχων.

Δική μας γνώμη, είναι: Άμέσως, σύσσωμοι οι κάτοικοι των περιοχών των 3 χωριών να κινητοποιήσουν κάθε άρμόδιο να πετύχουν χρηματοδότηση για μια σωστή αναμπέλωση, ξεριζώνοντας άμέσως τα παλιά αμπέλια που ήδη έχουν γεράσει, Τη δημιουργία Συνεταιριστικών Γεωργικών Έκμεταλλεύσεων με την Έλπιδα στα 3—4 χρόνια που θά μεσολαθήσουν να έχουν νέα αμπέλια, για κρασιά προελεύσεως που σημαίνει:

- 1) Ν' άνοιξουν για τα κρασιά οι αγορές, όχι μόνο της Ελλάδος αλλά και του έξωτερικού, 2) Νά χρηματοδοτηθούν από τό κράτος και τό Ταμείο της ΕΟΚ, 3) Νά γίνει γνωστή ή περιοχή μας διεθνώς για μία εύκολη Τουριστική προβολή, 4) Μεγάλο γεωργικό εισόδημα που θά τους βγάλει από τον μαρσάμο και θά κρατήσει τους νέους στο χωριό.

Οι εκπρόσωποι των παραγωγών ζητούν

ΝΑ ΑΥΞΗΘΟΥΝ ΚΑΤΑ 30% ΟΙ ΤΙΜΕΣ ΣΤΑ ΚΡΑΣΟΣΤΑΦΥΛΑ

Νά καθοριστούν για τα κρασοστάφυλα (άνεξαρτήτως βαθμού) φετιγής σοδιάς τιμές αυξημένες κατά 30% σε σχέση με τις τιμές που καθόρισε πέρσι ή Κυβέρνηση (κατά 20% αυξημένες σε σχέση με τις τιμές που άπόλαυσαν πέρσι οι παραγωγοί). Ζητάμε με ψήφισμά τους οι εκπρόσωποι των Συνεταιριστικών Οί-

νοποιητικών Οργανώσεων της χώρας, μετά από σύσκεψη που πραγματοποιήσουν την Τρίτη 24.7.1979.

Στή σύσκεψη οι εκπρόσωποι των παραγωγών κατέληξαν στις παρακάτω διαπιστώσεις:

—Τό κόστος παραγωγής των κρασοστάφυλων και οι δαπάνες διαβίωσης αυξήθηκαν σημαντικά σε σύγκριση με τον προηγούμενο χρόνο.

—Με την ένταξη στην ΕΟΚ οι οινοποιητικές συνεταιριστικές οργανώσεις της χώρας μας καλούνται σε σύντομο χρονικό διάστημα να συναγωνιστούν τις προηγμένες αντίστοιχες οργανώσεις των κρατών — μελών της ΕΟΚ.

—Γίνεται μεγάλη νοθεία στα κρασιά από τις βιομηχανίες, έξ αιτίας της παντελούς έλλειψης έλέγχου στην περιοχή της οινοποίησης. Παράλληλα οι βιομηχανίες άισχροκερδούν με τη διάθεση κρασιών κακής ποιότητας σε χαμηλές τιμές που δεν μπορούν να συναγωνιστούν οι συνεταιριστικές οργανώσεις.

—Η καταβολή των διαφόρων (Συνέχεια εις την 6η σελίδα)

Η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ ΜΑΣ

Άναμφισβήτητα ένα από τα πιο «καυτά» θέματα που άπασχόλησαν την χώρα μας, την τελευταία περίοδο, από την αρχή του έτους, με την συμφωνία (πρασφορική), και κατόπιν με την επικύρωση της συμφωνίας αυτής, στις 28 του Μάη 1979, ήταν ή ένταξη της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα.

Έχουν ειπωθεί πάρα πολλά. Άλλοι συμφωνούν και άλλοι όχι. Άλλοι δέχονται την ένταξη της χώρας σαν σωτήρια για την άνάπτυξη της οικονομίας μας, και άλλοι την επικρίνουν και την μάχονται σαν καταστρεπτική για τόν φτωχό Έλληνικό λαό, και ιδιαίτερα για τούς αγρότες μας.

Τ άρθρο αυτό δεν θ' άσχληθεί με τό τί υποστηρίζουν, και γιατί οι «συμφωνούντες» και οι «μη συμφωνούντες». Θά ήταν κάπως μάταιο να βρούμε κάποια λύση, μέσα στον περιορισμένο χώρο της έφημερίδας μας. Έκείνο που θά άπασχολήσει τό άρθρο θά είναι τό κατά πόσο γνωρίζει ο κόσμος της υπαίθρου, και συγκεκριμένα οι αγρότες μας, ποιές θά είναι οι επιπτώσεις, δυσμενείς ή ώφέλιμες, από την ένταξη.

Άναμφισβήτητο γεγονός, άπό όλους, είναι ότι οι περισσότερες μάξες των αγροτών μας άγνοούν έντελώς άκόμη και τό τί σημαίνει ΕΟΚ. Χαρακτηριστικές ήταν οι απαντήσεις που δώσανε μερκοί αγρότες σ' άπογευματινή έφημερίδα. Ένας άπάντησε, όταν έρωτήθηκε τί είναι ή ΕΟΚ, «δεν ξέρω, ρωτήστε τό πάνω στο μπακάλικο». Ένας άλλος «δεν ξέρω γώ παιδάκι μ', δεν μ' ενδιαφέρουν αυτά».

Φυσικά όταν μιλάμε για ενημέρωση, στο θέμα «ένταξη της χώρας μας στην Ε.Ο.Κ.», δεν εννοούμε, άράδισμα, άτέλειωτων, στρεφών και δυσνόητων έννοιών, που εκ των πραγμάτων, είναι άδύνατον να τις παρακολουθήσουν και να τις καταλάβουν οι αγρότες μας.

Άς μέτετάσουμε όμως έναν

— Έναν τούς παράγοντες έκείνους, που χρησιμοποιούνται ως μέσα μαζικής ενημέρωσης του λαού, δηλαδή την τηλεόραση και ραδιόφωνο κατά πρώτο λόγο, και τον τύπο κατά δεύτερο.

Και πρώτα — πρώτα ή τηλεόραση. Ποιά ή συμβολή της στο ζήτημα της ενημέρωσης του λαού μας και πρώτα και κύρια των αγροτών μας; Στο πως έδωσε, στέν άπλό άνθρωπο του χωριού, να καταλάβει με λόγια άπλά και κατανοητά, τί είναι ή ΕΟΚ; Γιατί έμεις «θέλουμε» να ένταχθούμε σ' αυτήν; Τί είναι οι λεγόμενες «διοπραγματεύσεις»; Τί μας ζητούν και τί ζητάμε; Τί θά κερδίσουμε και τί θά χάσουμε; Έδώ πρέπει να σημειώσουμε ότι ο ρόλος της τηλεόρασης και του ραδιόφωνου, είναι σταθερά, ρόλος ένθερμου ύπερσωπική της ένταξης. Περιορίζεται μόνο στο να επαναλαμβάνει συνεχώς, καθημερινά, τις ευμενείς επιπτώσεις από την ένταξη.

Άναφέρει συνεχώς άφίξεις και άναχωρήσεις «μεγάλων προσωπών», έπαινοει, συγχαίρει. Δείχνει συναχώς τελετές, γιορτές φονφάνες και χαρούμενες συναντήσεις.

Κατά τά άλλα «άπλετον σκότος». Ποιοί διαφωνούν; γιατί; Τί ποτα «Απ' ότι λέει και ή τηλεόραση δεν φαίνεται να διαφωνεί κανένας» άπαντά ένας αγρότης σ' αντίστοιχη έρώτηση που του έγινε σ' άπογευματινή έφημερίδα. Φυσικά δεν επιχειρείται συ «σφόντηση της τηλεόρασης. Άλλά όπως και να τό κάνουμε ή ένταξη δεν είναι ένα «παντρεμό» της χώρας μας με την ΕΟΚ, άστε έτσι άπλά να είμαστε χαρούμενοι και ευτυχημένοι και να μοιράζουμε εύχές και δώρα. Έδώ κρίνεται ή έθνική μας άνεξαρτησία, ή οικονομία μας ή πολιτιστική μας παράδοση και κληρονομία.

Πρέπει λοιπόν να γνωρίζουμε τί ακριβώς μας ζητούν και τί ζητάμε. Ν' άκούσουμε γνώμες (Συνέχεια στην 15η Σελίδα)

ΤΜΗΜΑ ΝΕΩΝ ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙΟΥ

Άνακοίνωση

Συνεχίζονται από τό Τμήμα Νέων οι προσπάθειες για την ίδρυση του Πνευματικού Κέντρου του χωριού μας. Στόν καιρό που πέρασε έγιναν διάφορες έξορμήσεις με σκοπό άφ' ενός την οικονομική συνεισφορά των κατοίκων του χωριού μας, άφ' έτέρου δε την ενημέρωσή τους πάνω στόν σκοπό και την λειτουργία του Π. Κ. κατά τις έξορμήσεις αυτές ύπήρξε θερμή ή συμπίπτουσα ιδών των χωριανών για τη ύλοποίηση του σκοπού του συδέσμου.

Πιστεύουμε ότι μέσα στό καλοκαίρι θά μπορούμε να δημιουργήσουμε σαν πρώτο δήμα την βιβλιοθήκη του Π. Κ. Ηδη τό Τμήμα Νέων έχει έρθει σε

έπαφή με διάφορους πολιτιστικούς συλλόγους που μας έχουν υποσχεθεί ότι θά βοηθήσουν σημαντικά για την άναστήλωση της βιβλιοθήκης του Π. Κ. Έδώ πρέπει να άναφέρουμε την πλήρη συμπαράσταση του συλλόγου των φοιτητών του νομού Καρδίτσας.

Νομίζουμε ότι όλοι μας πρέπει να βοηθήσουμε για την δημιουργία της Βιβλιοθήκης του Π. Κ. άποστέλλοντας στόν ύπερδεσμον όδός Λυκούργου 10 την οικονομική μας συνεισφορά ή βιβλία τά όποια όμως δεν πρέπει να ξεφεύγουν από τόν σκοπό του Π. Κ.

ΤΜΗΜΑ ΝΕΩΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Συγκινητική είναι ή άνταπόκριση των φίλων της έφημερίδας μας στο γράψιμο άρθρων. Έτσι στα γραφεία μας έχουν έλθει πάρα πολλά επίκαιρα άρθρα.

Ό χώρος όμως της έφημερίδας μας είναι περιορισμένος και έτσι δεν μπορούσαμε να τό δημοσιεύσουμε όλα στο φύλλο αυτό.

Με μεγάλη μας λύπη αναβάλλουμε για τό επόμενο φύλλο ένα ενδιαφέρον άρθρο του Σεβασμιωτάτου ηγουμένου κ. Καζάκη για τό μοναστήρι της Καρώνας.

Άκόμη δεν μπορούσαμε να δημοσιεύσουμε ενδιαφέροντα άρθρα

των κ. κ. Τσιτσά, Ξένου, Καραπάνου, Κρανιά, Στυλογιάννη, Β. Τσούλα, Φιλίππου, Μηλίτη, Πανόγου. Τό θερμό γράμμα και την υπέροχη εργασία του γύρω από την άνάπτυξη της περιοχής του Γεωπόνου Τσιλιώνη Κ. και πολλών άλλων ταπεικών συνεργατών μας από τούς όποιους και ζητούμε συγγνώμη για την καθυστέρηση της δημοσίευσης.

Καλούμε τούς φίλους μας να συνεχίσουν με όσημα μεγαλύτερο ρυθμό ώστε και ποιοτικά άλλα και ποσιστικά να αυξηθεί τό περιεχόμενο της έφημερίδας μας.

ΟΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ

Του Γιώργου Βελέτζα

Στό προηγούμενο φύλλο, κόψαμε τις γραπτό του Γιώργου από την έκτακτη ανάγκη, στο σημείο που οι μουσαφερέοι άρξαν, λόγω καλοκαιριού, όπως έπρεπε στην αλλη του σπιτιού, κουβεντιάζοντας εύθυμα περί ανέμων και υδάτων.

Η ΣΥΝΤΑΞΗ

Σε λίγο προβάλλει η νοικοκυρά κρατώντας στα χέρια το μεγάλο δίσκο με τα δύο χερούλια (πολλή γεντική του σπιτιού) γεμάτων με καθαρά πατημένα βρασερό νερό και στη μέση το βάζο με το γλυκό κυδώνι μπλε-τέ ή τριφτό, συκολάκι ή καρυδάκι ανάλογα με την επίδραση της νοικοκυράς στη σπιτιόσια ζαχαρωπλαστική.

Πήσαν το γλυκό τους όλοι κι εχρήθησαν στη νοικοκυρά «γιατί στα χέριας».

Μια από τις επισκέπτριες σωστή φορμακομύτα δέχθηκε με το γερανίσο μάτι της μια τόξα δά τριχα μέσα στο γλυκό γι' αυτό απέφυγε να φάει γλυκό λέγοντας «μένα μι ταραξι ένα πολλοδουντου π' στην τύχη μ' λείπει κι' ού Μλιώδης ή Μονώλης να μη τού βγάλει. Καλλίτερα να μη φάω γλυκό».

Πέρασε κι' αυτό και σε λίγο μπήκε στη δόβολη ο τσερβές (μπρίκι) για τον καφ. «Εγινε κι' ο καφές (μισός καφές και μισό κριθάρι) προληπτικό μέτρο για τους νευρωτικούς και υπερτασικούς ή οικονομία; Δεν έχει σημασία. Και η συζήτηση συνεχίσθηκε ως άργα το βράδυ.

Κείνα τα χρόνια τα πολιτικά θέματα (τά δοσικάτερα) δεν απασχολούσαν και πολύ τους χωριώτες. Λίγες μέρες πρό των εκλογών και λίγες ύστερ' απ' αυτές όβυονταν κάπως τα πνεύματα αλλά γρήγορα ήρεμοσαν όλοι τους και τραβούσε ο καθένας το δρόμο του σηκώνοντας το σταυρό του μαρτυρίου του στη δική του πλάτη. Καλώς ή κακώς αυτό δεν είναι της στιγμής να το σχολιάσω.

Θάταν απαραίτητο νομίζω να πούμε δυό λόγια για μία επίσημη που θα γίνονταν σε χειμωνιάτικη εποχή.

Το χειμώνα κεί δά γύρω στα Χριστούγεννα ήταν διαφορετικές οι προθέσεις των επισκεπτών γιατί δεν θα δέχονταν για κανένα λόγο να τους ξεβγάλει ο νοικοκύρης μ' ένα γλυκό κι' ένα καφέ έφ' όσο μάλλιστα ήξεραν πώς πριν από λίγες μέρες έσφαζε ένα γεωρούνη γύρω στις 100 οκάδες.

Τά λουκάκια ήταν έτοιμα κι' αυτά άμα ποτιοθούν με καλό γιοματάρι κρασί δίνουν άλλη ατμόσφαιρα στους επισκέπτες. Τά ίδια περίπου πρόσωπα καθισμένα γύρω τριγύρω στο τζάκι, που φυσομανάει, στο μεγάλο όντα (κατάλοιπο της τουρκοκρατίας) ο όντας στραμένος με χρωματιστά κιλίμια και φλακιάτες δίνει τη θαλωρή που χρειάζεται στις κρύες χειμωνιάτικες μέρες.

Εχοντας και το θάρρος απ' το ότι δεν κατοικούν στις πολυκατοικίες της πόλης που είναι ένδεχόμενο ν' ανησυχήσουν τους ένοικους και να κληθεί ή άμεση δράση και τά γραψίματα απ' το όργανο με τον υπερβάλλοντα ζήλο, πρσάβανε τό γλεντάκι τους ως τις πρωινές ώρες.

Έγραφα και λίγα για τις σημαντικές συνθήκες των επισκέψεων στις κοινούργιες μας πατρίδες στις πόλεις. Για να κάνουμε την σύγκριση των δύο εποχών.

Έδώ στις πόλεις για να συναντηθούμε και να πούμε καλό δικό μας πρέπει να κατοβάλλουμε προσπάθεια. Δεν έχουμε άδικο. Ύστερα απ' την έντονη ζωή γιό το μερκαμάτο δεν περισεύει κοινός για κοσμική ζωή. Αυτό ισχύει για το μεγαλύτερο ποσοστό των χωριανών της διασποράς.

Κάποτε όμως ξυπνάει μέσο μας ή επιθυμία να βρούμε λίγο τον παλιό μας ρυθμό στη ζωή κι' αποφασίζουμε να τό ρίξουμε λίγο έξω. Σήμερα θα πάμε να επισκεφθούμε τό δάδε στα Ταμπούρα ή τον δεινα στην Ήλιούπελη ή κάπου άλλου. Πρέπει πρώτα απαραίτητα να περάσουμε απ' τό ζαχαρωπλαστικό, τό βραβωλαίο ή τό κατάσταση ειδών λαϊκής τέχνης να πάρουμε κάτι μ'ην πάμε «μ' άδεια τό χέρια». Αυτή ή υποχρέωση απαιτεί ένα βδομαδιάτικο σχεδόν κι' αυτό δεν είναι τόσο ευχάριστο για τό μέσο ή κατώτερο εισοδηματία. Πήσαμε τό δερματάκι στο χέρι και αρχίζουμε να βολοδέδερνουμε για την ανεύρεση ταξί γιατί δεν διαθέτουμε όλοι Ι. Χ. αυτεκίνητο λόγω ανέχειας ή ακόμα και λόγω τεκμηρίων (καινούργια κι' αυτό). Κάποτε βρήκαμε ένα ταξί και φθόσαμε στον προορισμό μας λίγο καθυστερημένοι. Μπήκαμε στο σχετικά μεγάλο σαλόνι του φίλου μας και καληπρήσαμε όπως επιβάλλει ο καθωσπρέπιμός. Απ' τους δάκα και πλέον επισκέπτες που ήταν στο σαλόνι δεν καταδέχθηκε κανένας να μάς ανταποδώσει την καλημέρα. Δυό - τρείς κάπως τυπικά και άριέσθηκαν να μάς χαιρετήσουν κωνώντας τό κεφάλι τους.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ Ο ΠΛΑΤΑΝΟΣ

Με την ευκαιρία της ποιημέρου άργίας Σαββατοκύριακο και "Άγιο Πνεύμα, πέρασαν απ' τό χωριό μας και μερικοί ξενιτευμένοι. Ένας απ' αυτούς που δεν θέλει να μνημονευτεί τό όνομάτου με άφησε για την έφημερίδα «Ν.» την πιο κάτω ευπράπελη ιστορούλα με την παραστατικότητα ζωγραφιά. Άξίζει ή δημοσίευσή της.

Π. Π.

Απ' τον περασμένο χρόνο είχε να επισκεφθεί ο Μήτρος τό φίλο του Νικόλα στο χωριό του και τον πεθύμησε.

Συμμάζεψε λοιπόν τις δουλειές του στο καμποχώρι, κανόνισε τους λογαριασμούς του κι' ένα πρωϊκάβλησε τον ντουχί του και ανηφόρισε για τον Μεσσηνικόλα.

Πλησίαζε πιά μεσημέρι όταν έφτασε στο κρυόρεμα και σε λίγο βρήκε τό φίλο του στο στρωμένο τραπέζι να τον περιμένει όπως κάθε χρόνο αυτή την εποχή που τα καζανάρια είχαν τις δόξες τους.

Ο ήλιος έστειλε τις τελευταίες άχτιδες του ψηλά απ' τό Μεμέτη, όταν άφησε τό πλούσιο τραπέζι και κατηφόρησε για την πλατεία, παρέα με τό φίλο του. Βιάζονταν να συναντήσουν εκεί μερικούς συγχωριανούς του Νικόλα, που τά βαρέλια τους φημίζονταν ότι κρατούσαν πάντα έκλεφτό φρασί για τό Μήτρος.

Μη βάζετε κακό στο νου σας. Κανένας τους δεν είχε έχθημα μαζί μας. Άπλωσ ήταν όλοι άφροισμένοι στην παρακολούθηση ενός σήσιαλ ή κάτι τέτοιου απ' αυτά που μάς σεβρίζει ή Τηλεόραση (τό χαζοκούτι). Θέλω να πω και μη ζορώσαμε και μάς σε μία γωνιά πέρνοντας μέρες στο μαρτύριο αυτό.

Δέν πέρασε πολλή ώρα κι' άρχισε ή πλήξη και τό χασμουρητό γι' αυτό άρχισαν ν' αποσύρονται ένας, ένας οι επισκέπτες. Τότε έπεμβαίνει ο νοικοκύρης και λέει: Μά τώρα θα φύγετε που ή τηλεόραση θα προβάλλη τό φυγά;

Και τον διαρωάνει ο γιός του: "Όχι πατέρα τό φυγά. Τώρα θα λέμε τό φυγάδα σύμφωνα με ή δημοτική γλώσσα. Τότε άφου τό φυγά θα τον λέμε φυγάδα και τον έκφωνητή της YENEΔ Μπούγα θα πρέπει να τον λέγε Μπουγάδα Αυτό τό έιπε ο θυμόσφορς της παρέας και μπορεί να πώ πως ήταν τό μόνο ευχάριστο διάλλειμμα αυτής της επίσκεψης.

Απ' την περιγραφή των δύο διαφορετικών επισκέψεων που διοδόσατε δγαίνει εύκολα τό συμπέρασμα πώ δεν υπάρχει καμιά σύγκριση ανάμεσά τους. Η ζωή έδώ στις κοινούργιες πατρίδες είναι ένα κωνηρό τό χωριό περιβόρα γι' άδεια. Έδώ στο χωριό ή ζωή ήταν μία νότα άνεμελιάς που σούδιε την εύκαιρία ν' άφίσεις και λίγο τό μουλό σου μπαίρι. Γι' αυτό άγαπητοί μου μαζέψτε τις οικονομίες που κάνατε και τό έσομα των διάφορων ασφαλιστικών οργανισμών που ανήκετε κι' άντεστε για τό χωριό μας που όσες πίκρες κι' αν μάς πότισαν δεν πούσουν ναχουν και τις χάρες τους.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΒΕΛΕΤΖΑΣ

Η ΣΤΗΛΗ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Πολιτιστική εβδομάδα

διοργανώνεται από το Τ.Ν.

Συνεχίζοντας την προσπάθειό του για τό άνέδοσμα του πολιτιστικού εππέδου του χωριού μας, τό τμήμα νέων του συλλόγου μας, διοργανώνει στο χωριό πολιτιστική εβδομάδα τις μέρες πριν τό δεκαπενταύγουστο. Στις εκδηλώσεις θα περιλαμβάνονται έκθεση βιβλίου, ζωγραφικής και φωτογραφίας, εκδηλώσεις για τό έτος του παιδιού, θέατρική παράσταση ή μουσική εκδήλωση.

Παρακολούθησε όλους τους συγχωριανούς να στείλουν έργα τους στην έκθεση ζωγραφικής και φωτογραφίας. Στις εκδηλώσεις για τό έτος του παιδιού θα περιλαμβάνονται όμιλία και δημιουργία ειδικού χώρου στην πλατεία όπου τα παιδιά του χωριού θα παίζουν και θα ζωγραφίζουν. Στο χώρο αυτό θα λειτουργήσει και έκθεση παιδικού βιβλίου. Άμ μπορέσουμε θα διοργανώσουμε άθλητικούς αγώνες και οι νικητές θα βραβευθούν με βιβλία. Επίσης θα βραβευτούν τά καλύτερα έργα της παιδικής ζωγραφικής.

Τελειώνοντας θέλουμε να έκφρασοίμε την έλπίδα ότι όλοι οι συγχωριανοί μάς θα μάς συμπερασασταθούν ώστε να πετύχουν οι εκδηλώσεις και τελικά να γίνει θεσμός ή πολιτιστική εβδομάδα.

Το ίδιο έτος του παιδιού θα περιλαμβάνονται όμιλία και δημιουργία ειδικού χώρου στην πλατεία όπου τα παιδιά του χωριού θα παίζουν και θα ζωγραφίζουν. Στο χώρο αυτό θα λειτουργήσει και έκθεση παιδικού βιβλίου. Άμ μπορέσουμε θα διοργανώσουμε άθλητικούς αγώνες και οι νικητές θα βραβευθούν με βιβλία. Επίσης θα βραβευτούν τά καλύτερα έργα της παιδικής ζωγραφικής.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΑ 70 ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΗ ΓΙΑΝΝΗ ΡΙΤΣΟΥ ΤΟΥ ΤΜ.ΝΕΩΝ

Από τό ΓΙΑΝΝΗ Δ. ΠΑ.Ι.ΖΑΝΟ

Στις 11 Ιουλίου ώρα 8 μ. μ. έγινε στα γραφεία του Συλλόγου μας ή εκδήλωση, για τον ποιητή ΓΙΑΝΝΗ ΡΙΤΣΟ, από τό Τμήμα Νέων του Συλλόγου μας.

Από μέρες τά παιδιά, παρόλληλα με τις πρόδες, έφκισαν τά σκηνακά, τις έγκαταστάσεις φτισμού και ήχος, έτσι την τελευταία μέρα, με την άνοχη και των Βλασδινών την Τετάρτη, διαμάρφωσαν τό Γραφείο σε αίθουσα εκδηλώσεως, με δανεικά καθίσματα από άλλους Συλλόγους του κτρίου.

Η εκδήλωση αυτή του Τ. Ν. είναι ή 6η. Προηγήθηκαν: 1) Μουσική εκδήλωση στο χωριό τό Πάσχα του 1978, 2) Έκθεση Βιβλίου τον 15 Αυγούστου 1978 στο χωριό, 3) Έκθεση Ζωγραφικής, Φθινόπωρο 1978 στην Αθήνα, 4) Αγροτική Βιβλιοθήκη και 5) Κινηματογραφικές προβολές στο χωριό και Βλασδο τό Πάσχα 1979.

Όλες οι εκδηλώσεις σημείωσαν εξαιρετική έπιτυχία με δαπάνη του Συλλόγου σαν προσφορά του Τμήματος Νέων στους Μεσσηνικολίτες του χωριού κατά κύριο λόγο, αλλά και της Αθήνας.

Όλοι όσοι παρακολούθησαν την εκδήλωση κτειθουσιοσμένοι συγχώρησαν τους συντελεστές της έπιτυχίας θερμότατα.

Από τό Σύλλογο των Μεσσηνικολίτων παρακολούθησαν την εκδήλωση ο Πρόεδρος κ. Βάγιος Τσούλας που κατασυγκινημένος χαιρέτησε την συγκέντρωση εκ μέλους του ποιητή με τον όποιο συμπορεύτηκε στα δύσκολα χρόνια και από τό Τμήμα Νέων ο κ. Κυρίσης.

Όσοι δεν παρακολούθησαν την εκδήλωση, και δυστυχώς είναι πολλοί που είχαμε σίγουρα τό παρόν τους, έχασαν μία εξαιρετική ευκαιρία. Η έπιλογή της ύλης έγινε από την φοιτήτρια της Φιλολογίας Βαγγελίτσας Ν. Τσαγκού.

Ότα κείμενα και άποσπάσματα του ποιητή διάβασε ο φοιτητής του Πανεπιστημίου Γεωργ. Κρανιάς, άπάγγειλε με την μεταλλική της φωνή ή 14χρονη 3ης Γυμνασίου Έφη Τσαγανού, όπου έντυπωσίασε τους άκροαστές.

Την μουσική επένδυση έκανε ο φοιτητής Χημικού Γεώργ. Θ. Κρανιάς, άπάγγειλε με την μεταλλική της φωνή ή 14χρονη 3ης Γυμνασίου Έφη Τσαγανού, όπου έντυπωσίασε τους άκροαστές.

Τώρα από νωρίς τό τμήμα νέων διαβιτηρηποιείται για την Έκθεση Βιβλίου που θα γίνει με τη συνεργασία του Τ. Ν. Μεσσηνικολίτες του χωριού κατά κύριο λόγο, αλλά και της Αθήνας.

ΠΑΡΑΔΙΔΟΝΤΑΙ

Από Μεσσηνικολίτες φοιτητές παραδίδονται στο σπίτι σας Μαθήματα σε μαθητές ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ — ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ. Τηλεφωνήστε 3248.941, 6510.454.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ

του πλάτανου της πλατείας. Τό κλειδί ήταν περμένο δίπλα του και γύρω - γύρω ή μαρίδα του χωριού. χασκογολόησε με τό πάθημα του Μήτρος. Για να όλοκληρώσει μάλλιστα την καζούρα, κάποιος μικρός κάρφωσε στον πλάτανο ένα χαρτόνι που έγραφε άνορθόγραφια με μεγάλα γράμματα «ΞΕΝΟΔΟΧΙΟ Η ΠΛΑΤΑΝΟΥΣ».

Από τότε, αν και πέρασαν πολλά χρόνια, ή γένο πλάτανος έγινε διάσημος και ή ιστορία αυτή με διάφορες παραλλαγές διασώθηκε μέχρι σήμερα.

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ

Ένα από τα σοβαρότερα προβλήματα που αντιμετωπίζουν σήμερα οι εργαζόμενοι και κύρια οι αγρότες είναι το θέμα της κοινωνικής τους ασφάλισης.

Τό ασφαλιστικό καθεστώς των αγροτών στην Ελλάδα διαμορφώθηκε, βασικά, το 1961 με το νόμο 4169/61 με τον οποίο δημιουργήθηκε ο Οργανισμός Γεωργικών Ασφαλίσεων (Ο.Γ.Α.). Ο νόμος προέβλεπε την κοινωνική ασφάλιση των αγροτών στους τομείς γήρατος, ασθένειας και αγροτικής παραγωγής. Για να γίνει το πρώτο αυτό θέμα χρειάστηκαν πολλοί αγώνες των αγροτών και βέβαια σε κάποια περιπτώση δεν ικανοποίησε το αίτημά τους για κοινωνική ασφάλιση. Απόδειξη γι' αυτό είναι τα παρακάτω γεγονότα:

Σύμφωνα με τα στοιχεία του ΟΓΑ το 1975, το σύνολο των περιβαλλόμενων απ' αυτόν ατόμων ήταν 3.918.030 άτομα. Δηλαδή σχεδόν το 45% του συνολικού πληθυσμού της χώρας. Το δέ υψος της ετήσιας ασφαλιστικής δαπάνης που διατέθηκαν από τον παραπάνω οργανισμό για κάθε ασφαλισμένο τον ίδιο χρόνο ήταν 280 δραχ. Ποσό εξαιρετικά χαμηλό για να καλύψει και τις στοιχειώδεις ασφαλιστικές ανάγκες τους.

Για να φανεί δε πόσο χαμηλή είναι αυτή η δαπάνη είναι αρκετό να τη συγκρίνουμε με την αντίστοιχη των άλλων ασφαλιστικών ταμείων που κι αυτές, βέβαια, στη συντριπτική τους πλειοψηφία δεν θεωρούνται καθόλου επαρκείς.

Σεγκριμένα, η ετήσια κατά κεφαλή δαπάνη ανά ασφαλισμένο στο ΤΕΒΕ το 1975 ήταν 650 δραχ., στο ΙΚΑ 1550, στο Δημόσιο 2800 δραχ., στον Ο.Τ.Ε. 3200 δραχ. στους υπαλλήλους ταπεινών 4.100—4500 δραχ. κλπ.

Αυτός και μόνο ο δείκτης είναι αρκετός για να διαπιστώσουμε την έκταση και το βαθμό π. χ. της ασφάλισης ασθένειας που παρέχεται στους αγρότες από τα νοσοκομεία και τις ίδιες κλινικές, που είναι συμβεβλημένες με τον ΟΓΑ, καθώς και τα αγροτικά ιατρεία. Ειδικότερα για τα τελευταία, οι υπηρεσίες που προσφέρουν, λόγω του χαμηλού τους εξοπλισμού και της έλλειψης επάνδρωσης είναι υποτυπώδεις. Άξιζει να σημειωθεί ότι το ποσό που είχε προγραμματιστεί ο ΟΓΑ για το 1976 για έξοδα λειτουργίας και παροχής φαρμακευτικής περίθαλψης για τα αγροτικά ιατρεία ήταν 12.500 δραχ. το μήνα για κάθε ιατρείο.

Από την άλλη μεριά του αγροτικού πληθυσμού είναι πολύ χαμηλή. Σε κάθε 3.056 κοτόπουλα αντιστοιχεί κι ένας αγροτικός γιατρός. Μια ανάλογη εικόνα παρουσιάζει και το υψος των αγροτικών συντάξεων, οι οποίες είναι κάτω από τα όρια επιβίωσης των συνταξιούχων αγροτών. Συγκεκριμένα το υψος τους όπως διαμορφώθηκε από 1.10.1977, είναι μεταξύ 1000—1500 δραχ.

Δεν θα πρέπει να μας ξεφεύγει το γεγονός ότι η αναπροσαρμογή αυτή έγινε τις παραμονές των εκλογών για το 1977, η οποία βέβαια σε κάποια περίπτωση δεν μπορεί να θεωρη-

θεί ικανοποιητική. Άλλωστε, και ο ίδιος ο υπουργός κ. Μπούτος στις τελευταίες κινητοποιήσεις των αγροτών παραδέχτηκε ότι «η αγροτική σύνταξη είναι μικρή» («Κοσμημερινή» 9.3.1979).

Παρόλα αυτά, όμως, αρνήθηκε να ικανοποιήσει το αίτημα των αγροτικών συλλόγων για τριπλασιασμό τους. Μίλησε, μάλλον, για «ένα σύστημα αυτοασφάλισης των αγροτών», που δείχνει ότι η κυβέρνηση προσανατολίζεται να φορτώσει νέα βάρη στους αγρότες. Αυτή η τάση εκφράστηκε και με την ψήφιση του προϋπολογισμού του 1979.

Σύμφωνα με στοιχεία που παρήχθησαν στη Βουλή, ο βουλευτής της Λαρίσας, οι χρηρήσεις του κράτους προς τον ΟΓΑ το 1979 περιορίστηκαν από 3,5 δισεκ. που ήταν το 1978 σε 2,3 δισεκ. δηλαδή μείωση κατά 40%. Κι' αυτά την στιγμή που οι εισπράξεις από τη φορολογία των διακινουμένων αγροτικών προϊόντων ανέβηκε από 20% σε 23% στα έξοδα του προϋπολογισμού.

Λίγο καιρό πριν ο Διευθυντής του ΟΓΑ, σε συνέντευξή του («Εξέταση» 9.1.79), είπε ότι με την ένταξη της χώρας μας στην ΕΟΚ τα «κοντάκια» παραχών που προβλέπει το κοινοτικό κεκτημένο στον τομέα της γεωργίας (ασφάλιση παραγωγής, γήρατος κ. ά.) θα δοθούν στους Έλληνες αγρότες, κι έτσι τα όφελια των αγροτών μας από την ένταξη δεν περιορίζονται μόνο στην παραγωγή και στη διάθεση των αγροτικών προϊόντων, αλλά και στην κοινωνική ασφάλισή τους «προστασία».

Τελικά βλέπουμε ότι η κυβέρνηση ενώ απ' τη μία μεριά δεν ικανοποιεί τα αιτήματα των αγροτών για ασφάλιση, από την άλλη προσπαθεί να τους πείσει ότι τα αιτήματα θα ικανοποιηθούν με την ένταξη στην ΕΟΚ.

Ας δούμε όμως τι πραγματικά συμβαίνει στις χώρες της ΕΟΚ. Συγκεκριμένα για το Βέλγιο, Ολλανδία, Μεγάλη Βρετανία υπάρχει το ενιαίο σύστημα ασφάλισης, στο οποίο συμπεριλαμβάνονται όλοι οι αγρότες, ενώ για την Ιταλία, Λουξεμβούργο και Γερμανία δεν ισχύει για τους εργάτες γης. Όσο για τη Γαλλία, εκεί υπάρχει ξεχωριστό σύστημα ασφάλισης τόσο για τους εργάτες γης όσο και για τους αγρότες παραγωγούς.

Ακόμα σ' όλες τις χώρες υπάρχει ασφάλιση κατά του γήρατος, ενώ ασφάλιση ασθένειας και αναπηρίας υπάρχει στην Ιταλία, Λουξεμβούργο, Μ. Βρετανία και Γαλλία. Σ' όλες επίσης τις χώρες δίνονται οικογενειακά επιδόματα εκτός από την Ιταλία.

Από τα παραπάνω στοιχεία, βγαίνει ότι μεταξύ των χωρών της ΕΟΚ δεν υπάρχει ενιαίο ασφαλιστικό καθεστώς για τους αγρότες. Είναι δε χαρακτηριστικό ότι στο θέμα αυτό η ΕΟΚ δεν έχει εκδώσει καμία κατευθυντήρια οδηγία. Τελικά δεν μπορούμε να καταλάβουμε πώς θα ενσωματωθούμε με ένα κοινωνικό κεκτημένο που όμως είναι ανύπνυτο. Μπροστά σ' αυτή την κατά-

«ΣΑΚΑΦΛΙΑΣ»

‘Ο ήρωας του υποκόσμου

Του κ. ΔΗΜ. ΒΛΑΧΑΒΑ

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Η δική λοιπόν για τον φόνο του Σχολάρχη την επόμενη έγινε κι' ο μόνος κατηγορούμενος Δημούσης για λόγους πλήρους «συγχύσεως» —κατά τη δικαστική έκφραση— απαλλάχθηκε κι' αφέθηκελεύθερος, οι δε συλληφθέντες δυό λωποδύτες και κάμποσοι μετά τις νόμιμες διατυπώσεις και τη διαδικασία που απαιτείται να τηρηθεί, μεταφέρθηκαν, γι' ασφαλέστερη κράτηση στις φυλακές Τρικάλων, όπου ως προεπίσημο φιλοξενούνταν και ο φίλος μας Σακαφλιάς.

Σάν λεπτομέρεια τώρα αναφέρουμε, πως σ' αυτοί οι δυό μονιταρτζήδες, ήταν τότε 45—50 ετών ο καθένας του πάνω—κάτω που κοτάγονταν ο μόνος απ' τη Κεφαλονιά, ο δε άλλος απ' τον Πειραιά, πώς οι δυό αυτοί μονιταρτζήδες με τον Σακαφλιά δεν τα πήγαιναν καλά και κάθε τόσο και για τό κάθε τι, διαπληκτιζόνταν με τον ήρωά μας. Κάποια μέρα μάλιστα ήρθαν στα χέρια για καλά, με αποτέλεσμα ο Σακαφλιάς να ξεμπερδέψει (σκοτώση) τον Πειραιώτη!

Βέβαια, τέτοια κουτόβρα και τέτοια επεισόδια που πολλές φορές κατολήγουν σε φόνους, συμβαίνουν και συμβαίνουν πάντα μέσα στις φυλακές, όπου κρατούνται κι' ενδυναμώνονται επικίνδυνοι δορυταινίτες, κι' από κάθε καρδιάς καρδιά άνθρωποι του υποκόσμου. Αυτοί στους κουτάδες τους κατά συνήθεια κι' νοούνται, από ελατήρια εύτελη, από τη πρόθεση να επικρατήσουν κι' υπερισχύσουν εκεί μέσα των άλλων και με την επικρατήσή τους και τρομοκράτηση κατόπι των λοιπών φυλακισμένων, να τους ανωγειωριστή —κατά τρόπο ανωγειωριστή ή υπεραχική και ή αρχηγία ανάμεσα στους άλλους, με αυτόνομο δικαίωμα να έχουν έλεγχο και βέτο, και να ασκούν έλεγχο και πάνω στην οικονομική ακόμα κίνηση των συγκατοίκων, του έσωτερικού γενικά τομέα της φυλακής.

Ας είναι, μετά το φόνο του Πειραιώτη μονιταρτζή, ο Σακαφλιάς συλληφθηκε και σιδεραδέσμιος απομονώθηκε σε ξεχωριστή φυλακή κελί —ως προβλέ-

παινει κι' ενδεικνύεται στις περιπτώσεις αυτές— ενώ ταυτόχρονα σχηματίστηκε η σχετική ένταξη του δικογραφία γι' ανάκριση.

Εύλογη είναι βέβαια η ερώτηση, αλλά κι' η άπορία του καλού κόσμου της επαρχίας αυτής, γιατί τόσος θόρυβος και τόση συγκίνηση γύρω απ' το φόνος ενός ανθρώπου του υποκόσμου —όπως ο Σακαφλιάς— ώστε και η Λαϊκή Μούσα στη μνήμη αυτού, να του αφιερώσει στη μνήμη του και τρα-

γουδι ακόμα, τραγουδι, που οι μάγκες τό μετέφεραν και έρρυθμισαν σε ζεϊμπέκικο χορό.

Ο Κεφαλονίτης φέρνοντας βραδιά το φόνο του συντρόφου του, και πρὸς τὸν σκοπό αυτό ήρθε σε συνεννόηση με τούς ἀδίσταχτους ἐγκληματικούς τύπους ἐκ τῶν κρατούμενων στίς φυλακές αυτές και σε σύσκεψη πού ἀκολούθησε, ἀποφάσισαν τὴ με κάθε τρόπο και: μέσο, ἐξόνοση τοῦ Σακαφλιά. Εἶναι ἐξακριβωμένο, πὼς μετὰ τὴ μεταφορά ἐκεῖ τοῦ Σακαφλιά ἀπὸ τὴς φυλακῆς Βάλου, οἱ νταήδες βολιῶτες πού εἶχαν στραταριστῆ στίς φυλακῆς αυτές, ἀπὸ τὸν ἀσκόταβλο κι' ἐπικίνδυνο ἀντίπαλό τους, ἐστειλαν γράμματα στίς φυλακῆς τοῦ Θεσσαλονίκης πού κρατοῦνταν μετὰ στίς φυλακῆς Τρικάλων, προτρέποντας αὐτούς, ὅπως πασχίσουν με κάθε τρόπο νὰ σκοτώσουν τὸν Ἀθηναῖο ἐχθρὸ τοῦ Σακαφλιά, πού τόσες φορές εἶχε προσβάλει καὶ ταπεινώσει στίς φυλακῆς τοῦ Βάλου, και πού τούς εἶχε γινεῖ, πιά, καὶ τῆς κάππυζέ τους βολιῆ και μέσα σ' αυτές τὴς φυλακῆς Τρικάλων.

Τώρα ως πρὸς τὸν φόνο και τὰ μέσα πού μεταχειρίστηκαν οἱ ἀντίπαλοί του γιὰ νὰ τὸν ἐξοντώσουν, ὑπάρχουν δυὸ ἐκδόσεις. Χωρὶς βέβαια νὰ ἐχῆ ξεκαθαρίσει, ποῖα ἀπ' αὐτῆς τὴς δυὸ εἶναι ἡ ἐπικρατέστερη πού ν' ἀνασπασθῆται στή πραγματικότητα. Γιατί ἀπὸ τότε μεσολάβησαν 38 ὀλόκερα χρόνια. Ἡ πρώτη ἐκδοχή, πού φαίνεται νὰ εἶναι κι' ἡ ἐπικρατέστερη εἶναι, ὅτι ὁ Σακαφλιάς σκοτώθηκε ἀπὸ τὸν Κεφαλονίτη μονιταρτζή, τὸν ἐπιζητήσαντα δηλαδή, κόμινοντας χρήση μιᾶς σιδερένιας σούβλας, πού τὴ κοπέφερε κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ θύματος χώνοντας αὐτὴ ταυτόχρονα και μέσα στή κοιλιά, τὴ στιγμή πού ἀνυπόπistos ἐκείνος, βρισκόνταν ἀκουμπισμένος σὲ παράθυρο τῆς φυλακῆς κυττάζοντας πρὸς τὰ ἔξω.

Ἡ ἄλλη ἐκδοχή εἶναι, ὅτι τὴν ὥρα πού ὁ Σακαφλιάς με ἄλλους μαζί κρατούμενους καταγίνονταν με τὸ συσσίτιο τῆς φυλακῆς, καθαρίζοντας πατάτες, κάποιος κρατούμενος Θεσσαλὸς τοῦ ἐπιτέθηκε, «μπήξας —ὡς λέγεται— σιδερού: αἰχμηρόν ὄργανον παρὰ τὴν ὀσφρακὴν χώραν, πληγῆμα πού τοῦ ἐπέφερε ἀμέσως τὸν θάνατον».

Ὅπως κι' ἂν ἐχῆ ὅμως τὸ πρᾶγμα, τὸ γεννός εἶναι ὅτι, φανεύθηκε ὁ πολυθρόνητος Γεώργιος Χαρολάμπους ἢ Σακαφλιάς στίς φυλακῆς τῶν Τρικάλων ἀπ' τοῦς ὁμοίους του, κι' ἔτσι ἔληξε ἡ Βασιλεία του, ἀνάμεσα σὲ τὸν κόσμο τῶν κατέργων, πού γιὰ μνημόσυνο θουμισμαῦ, τοῦ ἀφιέρωσε τραγουδι πού παίζεται κι' ἐκτελεῖται σὲ πλάκες γραμμοφώνων, σὲ χρόνο, ἤχο και ρυθμὸ ζεϊμπέκικο χοροῦ!

Εὐλογη εἶναι βέβαια ἡ ερώτηση, ἀλλά κι' ἡ ἀπορία τοῦ καλοῦ κόσμου τῆς επαρχίας αὐτῆς, γιατί τόσος θόρυβος και τόση συγκίνηση γύρω ἀπ' τὸ φόνος ενός ἀνθρώπου τοῦ υποκόσμου —ὅπως ὁ Σακαφλιάς— ὡστε και ἡ Λαϊκὴ Μούσα στή μνήμη αὐτοῦ, νὰ τοῦ ἀφιερῶσει στή μνήμη του και τρα-

βρίσκεται μέσα στη ψυχρούθηση και συνασθηματικὴ διάθεση τοῦ ἀπλοῦ Ἑλληνα ἐπαρχιώτη, πού γίνεται θαυμαστή και ὑμνήτης τῆς ἑλληνικῆς λεβεντιάς και τῆς ἑλληνικῆς παλληκαριᾶς! Καὶ πραγματικά, ὁ Σακαφλιάς, ἦταν ἡ προσωποποίηση αὐτῆς τῆς ἑλληνικῆς παλληκαριᾶς και λεβεντιάς, πού μαζὶ με τ' ἄλλα σωματικά και τῆς ἀγάπης πρὸς τοῦς πύχοντες φτωχοῦς και τῆς συμπόνιας ψυχικά χορίσματα του —τῆς φιλοτιμίας και τῆς ἀπλοχεριᾶς, — θὰ μπορούσε ἐάν ἔκανε καλὴ χρήση τῶν προσόνων του αὐτῶν μέσα στή κοινωνία, νὰ πέρασσει μέσα στή ἱστορία, ὡς ἀξιόλογο πρόσωπο, ὅπως ὁ Κοροϊσκάκης, ὁ Ἀνδρούτσος, ὁ Κολοκοτρώνης. Για τὴν τέτοια κατάσταση αὐτῶν καθε φορὰ φυσικά εὐθύνεται και ἡ πολιτεία γιὰ ἔλλειψη σχετικῶν ἐνδιαφερόντων (μόρφωση, ἐπαγγελματικὸς προσανατολισμὸς, κατ'ἀλλη μόνιμη ἐργασία).

Ὅσοσο, ἡ ἀπορία... μένει: Πὼς ὁ Σακαφλιάς, με τὴν ἀγαμφισθήτη παλληκαριά, και τὴ σωματικὴ ὑπεροχὴ του, δὲ μπόρεσε στήν ἐπιθεση κατὰ τῆς ζωῆς του, κατὰ τὴν κρίση καὶ ἐν ὀσφρακῆ, νὰ ὑπερασπίσῃ τὸν ἑαυτοῦ, ἑαυτοῦ; Ἀλλά σπὴ μπουμπουσιᾶ, βλέπετε, δὲ χωρὶς παλληκαριά. Αὐτὴ ἔφαγε τὸν Σακαφλιά!

Γιὰ τὴν ἐξόντωσή του, συνάμωσαν ὄχι μόνον οἱ νταήδες τοῦ Βάλου, μά κι' ὄλοι οἱ ὁμοιοί του μέσα στή φυλακῆς Τρικάλων. Ὅλοι αὐτοὶ γενικά, οἱ κακοποιὸι κι' οἱ Θεσσαλοὶ τῶν φυλακῶν παλληκαριᾶς, πού τόσο βαρεῖα ἔφεραν τὴς ταπεινώσεις και τοῦς ἐξμετελισμοῦς πού δοκίμασαν ἀπὸ τὸν ἀθηναῖο... εἶχαν πάρει ἀπὸ κοινοῦ πιά, τὴν ἀπόφαση νὰ τὸν ξεμπερδέψουν. Διάφορη βέβαια πολὺ, θὰ ἦταν ἡ ἐκδοχή τῆς ἐπιθεσῆ του ἐκείνης, ἀν ὁ Σακαφλιάς τὸ εἶχε παρῆ κάπως μωρωδιά, ἔστω και τὴν τελευταία στιγμή, ἀν μπιζόνταν δηλαδή τὸ ἀπαίσιο, δολοφονικὸ σχέδιό τους.

Στὴν περίπτωση αὐτῆ, κάποιου ἢ κάποιους ἀπ' αὐτούς τοῦς συνωμότες του, θὰ τὴ πλήρωνε κατὰ τὴ... φασουλάδα! ἀλλά κι' ἂν ἀκόμα τελικὰ ὑπέκυπτε σὲ μοιραῖο, θάπεφτε ἡρωικά κι' ὄχι ἔτσι μπουμπουσιᾶ.

Νὰ γιατί φάσαν τόσο βαρεῖα τὸ τέλος του, ὄλα τὰ... «καλὸ παιδιὰ», ὡστε και με τραγουδι νὰ τὸν ἀπεθανάτισουν και με τὸν ζεϊμπέκικο χορὸ τους, τὴ μνήμη του νὰ διακωνίζον!... Νὰ και πάλι τὸ τραγουδι του:

Στὰ Τρίκαλα τὰ δυὸ στενά σκοτώσανε τὸν Σακαφλιά, τὸ πιὸ ντερέβικο παιδι, τὸ κλαίμε τώρα ὄλοι μαζί κλπ.

ΔΗΜ. ΒΛΑΧΑΒΑΣ
ΣΗΜ.: Φυλακὴ στή γλώσσα τοῦ ὑπόκοσμου λέγεται «στενή». Ἀλλὰ γιὰ τὸ ὁμοιοκαταληκτὸ σὲ τραγουδι, ἢ σπηνὴ μετατρέπεται σὲ στενά: Στὰ Τρίκαλα στὰ δυὸ στενά σκοτώσανε τὸν Σακαφλιά. Δ. Β.

Η Ελληνική Παράδοση

ΤΗΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ ΑΠ. ΣΦΕΤΣΙΟΥ

Ός ελληνική Παράδοση έννοούμε, μέσα στο σχήμα «Παραδίω — παραλαμβάνω» της ζωής, τα άειθαλή εκείνα, θεμελιώδη γνωρίσματα και στοιχεία που διαμόρφωσαν μέσα στους τελευταίους αιώνες ένα Νεοελληνικό τρόπο ζωής, ένα ύφος και ένα ήθος των ανθρώπων που ζούν ριζωμένοι στην Ελλάδα.

Η Ελληνική Παράδοση είναι η άτιμητη πολιτιστική μας κληρονομιά που γονιμοποιεί τα πατρών και κατασφαλίζει το μέλλον, αυτή που μας κάνει να μην αισθανόμαστε αβύρματα της Ιστορίας. Η Ορθοκεία, τα έθιμα του σπιτιού, ο κοινός βίος, τα αγροτικά έργα, τα κτίσματα, οι επιπλώσεις, τα ύφανα, οι κοινωνικές σχέσεις, τα έθιμα χαράς και λύπης, οι τέχνες, η γλώσσα, το τραγούδι, το παραμύθι, η πορομμία, το ντύσιμο, ο χορός, οι άρετες του νεοελληνικού χαρακτήρα, το κοινοτικό δημοκρατικό πνεύμα, ο έρωτας, ο έθνος, η διάθρησος της οικογένειας, όλα αυτά συγκροτούν το χαρακτήρα του Έθνους μας, συνθέ-

τουν την ταυτότητά του, την Ελληνική Παράδοση.

Η παράδοση δεν είναι παρελθοντολογία δεν είναι άγονη έπιστροφή σε ξεπερασμένες μορφές ζωής. Είναι αντίθετα μια αδιάκοπη ζωντανή παρουσία μέσα στον άργανισμό του Έθνους μας, ένα δημιουργικό «γίγνεσθαι» και μια μονιμότητα άφειτηρία για το μέλλον μας. Γιατί όσο πιο βαθιές είναι οι ρίζες του Έθνους τόσο πιο μεγάλη είναι η δύναμή του και τόσο πιο ύψηλές οι προσωπικές του ιστορικού του βίου.

Με την παράδοση γνωρίζουμε τον τόπο, τον χαρακτήρα της πατρίδας μας και τελικά τον ίδιο τον έαυτό μας. Υπάρχουν πολλές μορφές παραδόσεως και στοιχεία που ανήκουν στην παράδοση όπως: α) η λαϊκή παράδοση ή λαϊκός πολιτισμός όπως τα ήθη, τα έθιμα, τα δημοτικά τραγούδια, τα παραμύθια, οι παραδόσεις, τα διάφορα κτίσματα, ο στολισμός του σπιτιού, με έπιπλα, ύφανα, ή γλώσσα, το ντύσιμο, το κοινοτικό δημοκρατικό πνεύμα.

Ο ΓΑΝΩΤΗΣ ΤΗΣ ΚΑΣ ΛΟΥΛΑΣ Μ. ΠΑ-Ι-ΖΑΝΟΥ

Χαλκώματα για γάνωμασαα... Βοριά θρακική, συρτή αλλά πολύ γνώριμη ακούζεται ή φωνή του.

Παλιά την ακούγαμε συχνά. Έδω και λίγα χρόνια όμως την ακούμε άραιότερα. Τή δουλειά της την έκοψε ο πολιτισμός, όπως και τόσα άλλα γραφικά έπισημύματα. Είναι ο γανωτής.

Οι άνδρες στο καφεείο τον κερνάνε τσίπουρο, τα σκυλιά δεν τον γνωρίζουν και οι νοικοκυρές τον περιμένουν πώς και πώς.

Και δεν μπορώ να μην θυμάσω τις πιλάτες το σιτητό κορμί του, τα μαύρα τουφωτά και κωπεδασμένα μουστάκια, το μελοχρονικό πρόσωπο. Περιπατεί άργα, λεβέντικα. Παρόλο που είναι 70 χρονών. Είναι καπνισμένος από τη φωτιά και τη κούραση.

Μας πλησιάζει. Κώσταίνα, έ Κώσταίνα, έχεις καμιά κατασρόλα για γάνωμα; Έσού Μήτσωνα έχει κανένα ταψί;

Οι γυναίκες γι' αυτόν δεν έχουν όνματα δικά τους. Έχουν τα όνματα των άνδρων τους. Κώσταίνα, Γιάνναίνα, Γιάνναίνα, έστω και αν οι άνδρες τους έχουν πεθάνει. Σιγά σιγά οι γειτονίες γεμίζουν την αυλή μας. Βλέπετε είχε καιρό νάρθει ο γανωτής. Κρατούν από δυό τρία χαλκώματα ή και θε μιά στο χέρι, άλλη ταψί και κουτάλια, άλλη κατασρόλα και κοπάκι. Τα κουτάλια όμως δεν τα δίνει και πολύ σημασία γιατί δεν βγάζει και πολλά χρήματα απ' αυτά. Όταν όμως έρχεται ή Χρήσταίνα μ' ένα μεγάλο χαρναί στο χέρι και ή Άποστόλαίνα μ' ένα μεγάλο καζάνι που τάχει για τα ρεντσέλια, αστράφτουν τα μάτια του. Να χαλκώματα για να εύχαριστηθείς γάνωμα λέει, όχι μπρίκια και κουτάλια, οι γειτονίες που έχουν τα μπρίκια και τα κουτάλια κάνουν πώς θυμούν. Τί θέλεις κύρ Βασίλη, να τα πετάξουμε.

Όχι καλέ, άστεια σάς λέω, φέρτε τα να τα γανώσω, γιατί έμα πεθόνω θα τα πετάξτε έτ' αλήθεια.

Δάγκωσ' τη γλώσσα σου κύρ Βασίλη.

Μωρέ έγω τη δαγκάω, αλλά ο γεραμπής τί θα πει από κει πάνω. Τί νομίζετε θα γίνει Κόζιακας σε τούτο τον κόσμο; Καλά τό λές κύρ Βασίλη, αλλά δε μάς είπες πόσο κάνουν τα χαλκώματα;

Τόσο τούτο, τόσο κείνο, τόσο τ' άλλα. Πά! πά!, πώς ακρίβησαν γέμ' λέν οι γυναίκες.

Άντε δώστετα γιατί τί είπαμε, έμα πεθόνω, δεν θα έχετε ποιόν νόσας τα γανώσει και θα μέ θυμάστε.

Κύρ Βασίλη, δεν έχεις κανένα μασταρούλι που να μαθαίνει την τέχνη;

Που κόρημ' να έχω; Μένει κανένας νέος στο χωριό για να μάθει αυτή την τέχνη; Βλέπετε μάς έφαγαν τ' αλουμίνια, τα έμαγέ, και τα χαλκώματα. Άλλά σάς λέω πώς καμιά κατασρόλα δεν κάνει τόσο όστιμο τό φαγητό, όσο ή χαλκοματένια.

Πόσα χρόνια κύρ Βασίλη έχεις στο έπάγγελμα; Σαραντα πέντε χρόνια έχω γυναίκες. Γιρσια χωριά και χωριά. Είδα κόσμο και κοσμάκι. Με τη δουλειά μου σπούδασα παιδιά, πάν τρεψα κορίτσια. Τώρα έλοι είναι πολύ καλά και στα σπία τους. Άλλά έγω δεν μπορώ να σταμοτήσω. Την άγαπάω βλέπετε τη δουλειά, κι' άς είναι κουραστική, με ζαλίζει και ποδαρόδρομο. Όταν τό καλάί στρώνεται στο χάλκωμα και αστράφτει στον ήλιο τότε τα ξεχνάω όλα, και κούραση και ποδαρόδρομο.

Άντε τώρα καλό βράδυ και αύριο θα σάς φέρω τα παλιά σας καινούργια.

Κι' έσεις έπλημάστε παράδες. Δεν έχει βερεσέ.

Ρίχνει το τσουβάλι με τα χαλκώματα στον έμο του και φεύγοντας, διαλέγει τα καλύτερα έξλα από τό σωρό μας και από τό σωρό της γειτονίας.

Και πρώτου στρίφει στη γωνιά ακούγεται πάλι ή φωνή του που κάποτε θα τη νοσταλγούμε.

Χαλκώματα για γάνωμασαα...

Άκόμα αναφέρεται στις δεξασίες του λαού για έθιμικά (στοιχεία, λάμεις, νραίβες, καλλικάντζαροι, μάζιισες, βρυκόλακες, κλπ.) ή για ούράνια σώματα ή για όρισμένες όνομασίες (π. χ. τό κάστρο της Μονοβύζας) ή για ιστορικά πρόσωπα και γεγονότα.

β) Ορθοκευτικές παραδόσεις που συνδέονται με ιερά πρόσωπα, αλλά περιέχουν στοιχεία μυθικά, έντελως ξένα προς εκείνα που παραδίδει ή Χριστιανική διδασκαλία.

γ) Αιτιολογική: όπου έρμηνεύουν φυσικά φαινόμενα, ιδιόεμφυτες φωνές ζώων (π. χ. γιατί ή κουκουβάγια φωνάζει έτσι).

δ) Ότι επιβίωσε από τις παλαιότερες έποχές και ζει ως τα σήμερα, όπως ή αγάπη για την έλευθερία, ή περιφάνεια, όμνηρικά έθιμα και παραδόσεις, ή άγωνιστικότητα κτλ, δηλαδή στοιχεία που συνθέτουν τό νεοελληνικό ήθος και ύφος ζωής, τον τρόπο που αντιμετώπιζει τη ζωή και τον κόσμο ο νεοελληνας άνθρωπος, ως ταυτότητα που τον ξεχωρίζει από τους άλλους.

Η παράδοση έφτασε σήμερα ως έμάς δια μέσω των αιώνων. Όλα τα στοιχεία της διατηρήθηκαν ως σήμερα και έμεις τα βρίσκουμε άκέραια χωρίς ο χρόνος να τα διαφθείρει. Έφθασαν σε μάς από στόμα σε στόμα και από γενιά σε γενιά.

Οι άνθρωποι προσκολήθηκαν στην παράδοση, κατάλαβαν τη σημασία και τους σκοπούς που υπηρετεί και τη διέδωσαν. Την διατήρησαν γιατί γνώριζαν πώς χωρίς αυτήν δεν θα ήξεραν τον έσούπον τους, τίς ρίζες του Έθνους τους τίς επιδώσεις τους τό μέλλον τους. Γιατί τό σήμερα συνδέεται με τα περασμένα και τό αύριο με τό σήμερα.

Κρατώντας την λοιπόν μέσα στην καρδιά τους σαν ακοίμητη φλόγα κατέβησαν και την διέσωσαν και την διατήρησαν. Σήμερα ο άνθρωπος έχει την ιδέα πώς λευτερώθηκε από πολλά πράγματα που τον έμποδίζανε να είναι έλευθερος. Πέταξε λοιπόν, από πάνω του, μαζί με τ' άλλα, και την παράδοση, και θρέθηκε σ' ένα χάος. Αυτό τό χάος τό λέγει έλευθερία.

Οι παλιοί οι θαλασσινοί βλέπανε τό άστρο της τρομουνάνας (τόν πολικό Άστέρα) και βρίσκανε τό δρόμο τους. Κι' ο άνθρωπος, μέσα στο άτέλειωτο πέλαγος του καιρού για να ξέρει που πηγαίνει, είχε την παράδοση που τον οδηγούσε. Σε καιρό που οκεπάζανε τον ούρανό σύννεφα, ο παλιός ναυτικός σαν έχανε τό βερεινό άστέρι, δεν ήξερε που να τραβήξει.

Άν λοιπόν ο άνθρωπος αυτός είχε την ιδέα πώς με τη συννεφιά και δίχως τό άστρο της τρομουνάνας, ήταν πιο έλευθερος να πάει όπου ήθελε μέσα στο πέλαγος, σήμερα και τό ίδιο λέγει κι ο άνθρωπος που δεν θέλει την παράδοση.

Σήμερα όσο προχωρεί ο έμπολιτισμός του ανθρώπου και επιδικείται ή λογική και έπιστημονική έρμηνεία του κόσμου, της φύσεως και των φαινόμενων, είναι έπόμενο να υποχωρεί ή μυθοπλασία και να μη πιστεύονται πλέον ως αληθινές οι μυθικές διη-

γήσεις.

Η αίτια που κάνει τον άνθρωπο να ξεφύγει από την παράδοση, είναι ή άδιαφορία ή ή ύπερηφάνεια. Ο περήφανος θαρρεί πώς με την παράδοση κέρνεται ή προσωποπικότητα του, πώς δίχως αυτή θα γίνει έλευθερος και πρωτότυπος. Κι αυτό τό ποθείνουν όσοι είναι αδύνατοι, ενώ στους δυνατόους ή παράδοση δυναμώνει τον χαρακτήρα και τονώνει την προσωποπικότητα.

Με τη φλόγα της παράδοσης θέλουμε να σκύφουν πάνω στο μνημείο της δημοτικής δημιουργίας τα σύγχρονα νιάτα. Όχι για να μιμηθούν, παρά για να τους άποσπάσουν τα μυστικά της Ελληνικής ψυχής. Άν έχουν άπόλυτη αυτοπεποίθηση, ότι ή συντηρητικότητα του λαού δεν είναι καθυστέρηση αλλά ύπεροχη. Αυτός δεν ξέρει από ύστερικές άνησυχίες. Μαστορεύει τό τραγούδι, τό μοιρολόι, την παραλόη, την έπασό, την πορομμία, τό παραμύθι, τελειοποιώντας τίς παραδομένες μορφές, σαν τό άένσο κύμα, που μαστορεύει τό χαλίκι, στο περιγιάλι, ως που να μοιάσει συντεφένιο.

Έτσι σήμερα μελετάμε την παράδοση γιατί δυναμώνουμε τη συνείδησή μας, νιώθοντας κοντά μας και μέσα μας τους πρόγόνους μας, χαϊρόμαστε και λυπούμαστε μαζί τους, βλέποντας σ' αυτούς τα ίδια αισθήματα, τίς ίδιες συνήθειες, τίς ίδιες άδυναμίες, τους ίδιους στοχασμούς που βρίσκουμε μέσα στον έαυτό μας. Ένας λαός ο οποίος έχει χάσει την παράδοσή του, είναι σαν τον άνθρωπο που έχει χαμένο τό μνημονικό του, που έχει πάθει άμνησία. Τό σήμερα και τό αύριο είναι δεμένα με τα περασμένα και τό σήμερα θρέφεται από τα περασμένα και τό μελλούμενα από τό σήμερα.

Μελετάμε λοιπόν την παράδοση σήμερα γιατί μόνο έτσι θα γνωρίσουμε τον πλούτο, την άξία της ελληνικής παράδοσης, να την διασωσουμε. Με τον τρόπο αυτό, σε μια κρίση για τό Έθνος μας ώρα όπου ο μηδενιστικός κατακλυσμός της έποχής ανατρέπεται ή άμφισβητεί τα ίδια τα θεμέλια της ζωής θα στηριχτούμε σ' αυτό που είναι μέσα μας άθάνατο και άπαραχάρακτο την ελληνικότητά μας.

Η παράδοση είναι αυτή που μάς κρατεί, μέσα από τίς αναπόφευκτες μεταβολές της Κοινωνικής μας ζωής, στον στερεό άξονα της εθνότητας.

Γιαυτό λοιπόν έπειδή ή παράδοση υπηρετεί σημαντικούς στόχους επιβάλλεται να διασωθεί. Αυτοί οι στόχοι είναι:

- α) Συντηρεί τα στοιχεία εκείνα που συναποτελούν τό «πρόσωπο» ενός λαού, έμποδίζει λοιπόν την άλλοτριση και την άποπροσωποποίηση του λαού αυτού, στην περίπτωση μας τον άφελληνισμό και β) ή κατεστημένη μορφή της παράδοσης, όπως διαμορφώνεται κάθε έποχή, είναι που παίζει τό σοβαρότερο ρυθμιστικό ρόλο και στην πολιτική και στην πνευματική και στην κοινωνική ζωή. Στόν ίδιο αυτό ιστορικό χωρόχρονο όμως και μέσα στις κατεστημένες συνθήκες, γεννιέται και άνδρώνεται τό νέο που οι ρίζες του διασπώνονται στήν παράδοση.
- Έμεις οι Έλληνες έχουμε καθήκον να φροντίζουμε να σω-

θεί ή παράδοση και ειδικά έμεις γιατί είμαστε λαός με πολύ μεγάλη παράδοση και γιατί αυτή ή παράδοση έπλασε τό Έθνος και την Ιστορία μας. Πόσες φορές οι Έλληνες νίκησαν τους Τούρκους κι άπάκησαν θάσρος άπό τους θρούλους που είναι ή φωνή της ίδιας τίξ, Έλληνικής ψυχής όπως θα ξυπνήσει ο μαρμαρωμένος βασιλιάς ο άγγελος θα διώξει τους Τούρκους ως την κάκκημη μηλιά. Οι πρόγονοί μας άνασθέρνανε τα παιδιά τους με την παράδοση και μορφώνανε τους χαρακτήρες με τα παραδείγματα της. Μέσα στην ψυχή τους είχαν πάντα τη θύμηση άπό τους πιο παλιούς, τί κάνανε οι παλιοί, πώς νιώθανε τη ζωή, τί ήταν γιουτούς τιμημένο και τί άτιμο, την παλικουριά τους, την άρετή τους.

Έτσι με την παράδοση διαμόρφωσαν τον χαρακτήρα των παιδιών τους κατά τό αρχαίο πρότυπο και τους έκαναν ανθρώπους χρήσιμους, ένεργητικούς και βαθίζουν πάντοτε στο δρόμο της άρετής.

Γιατί και μεις λοιπόν να άπαρηθούμε την παράδοσή μας που ρίζωσε μέσα στις καρδιές των αρχαίων προγόνων μας και να πέσουμε οι ίδιοι μέσα στο χάος; Γιατί σήμερα να καυχώμαστε πώς έχουμε ένδοξη καταγωγή και να θέλουμε να καταστρέψουμε με τα ίδια μας τα χέρια τίς ρίζες της φυλής μας τον πολιτισμό μας και να στραφούμε προς άλλες κατευθύνσεις που άποβλέπουν στην άποξένωση από την πατρίδα μας.

Γιαυτό λοιπόν σαν Έλληνες άφείλομε να διασώσουμε, να διατηρήσουμε και να διαδώσουμε και στους άπογόνους μας τα φώτα του πολιτισμού που πηγάζουν από την παράδοση.

Πρέπει έμεις οι ίδιοι να συνειδητοποιήσουμε την άξία και τη σημασία της παράδοσης και άφοο δάλομε τον σκοπό της δια μέσα στην καρδιά μας να προσπαθήσουμε να διαφωτίσουμε τους ανθρώπους με τα καλά της παράδοσης και να τους παρακινήσουμε να συμβάλουν κι αυτοί στη διάσωσή της.

Έτσι με τό έργο της βιοματιικής γνωριμίας της Έλληνικής παράδοσης με μια σειρά έκδηλώσεων και προσπαθειών άτομικές και συλλογικές να βοηθήσουμε στη διάσωσή της να γνωρίσουμε καλύτερα τον έαυτό μας, να τιμήσουμε τό έθνος μας και να εκφράσουμε στον άτομικό και συλλογικό μας βίο την Ελληνικότητά μας. Αυτή θα είναι ή άπόκρισή μας στην προέκληση των καιρών και στο μηδενισμό της έποχής μας.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΑΠ. ΣΦΕΤΣΙΟΥ
Μαθήτρια Γ' τάξης του
Γυμνασίου Μεσσηνικόλα

ΣΤΕΙΛΑΤΕ ΤΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΑΣ;
● Στή «Νεβρόπολη»;
● Στό Σύλλογο του χωριού σας;

